

USAs tankesmedjor för Latinamerika

USAs tankesmedjor för Latinamerika

På tankesmedjor i Washington lobbar lagstiftare för sadistiska sanktioner mot några av halvklotets fattigaste länder, samtidigt som de håvar in miljoner från företag och vapentillverkare.

Sanktioner är en form av hybridkrigföring som skadar eller till och med dödar målgrupperna till en låg kostnad. Bara i Latinamerika har USAs sanktioner (som korrekt kallas 'ensidiga tvångsåtgärder?') dödat minst 100 000 venezuelaner. USAs blockad av Kuba har varit så destruktiv att en av tio kubaner har lämnat landet. Sanktionerna har på liknande sätt sedan 2018 berövat nicaraguanerna utvecklingsbistånd värt uppskattningsvis 3 miljarder dollar, vilket drabbat projekt som ny vattenförsörjning på landsbygden.

Vem formulerar dessa förödande sanktioner, döljer deras verkliga effekter, samarbetar med politiker för att genomföra dem och marknadsför dem i företagsmedier? I en pervers kontrast till de fattiga samhällen som drabbas av denna politik är de välbetalda anställda vid tankesmedjor som omsätter flera miljoner dollar och som är kraftigt finansierade av USA eller andra västallierade regeringar och i många fall av vapentillverkare.

En studie i korruption: tankesmedjornas främsta lobbyister och deras finansierare.

Wilson Center

Den främsta av dessa grupper är Wilson Center, som säger sig förse beslutsfattare med 'opartiska råd och insikter om globala frågor?'. Organisationen har en budget på 40 miljoner dollar, varav en tredjedel kommer från USAs regering, och leds av den tidigare administratören för USAID, Mark Green.

År 2024 ökade Wilson Center sina ansträngningar att blanda sig i Latinamerika genom att skapa 'Iván Duque Center for Prosperity and Freedom?', och döpte sitt nyaste initiativ efter den mycket impopulära tidigare colombianska presidenten. Denne är ihågkommen för sitt våldsamma tillslag mot studentprotester, sitt besatta fokus på regimskifte i Venezuela och för att avsiktligt ha torpederat fredsavtalet från 2016 som skulle avsluta decennier av inbördeskrig i Colombia.

Iván Duque Center 'är ett sätt för oss att bekräfta både vikten av västra halvklotet i USAs utrikespolitik och det löfte som demokrati och marknadsorienterad ekonomi måste innebära i regionens framtid.? När det gäller länder som motsätter sig USAs utrikespolitik i regionen är det också ett sätt att finansiera deras mest högljudda kritiker, som får ett stipendium på 10 000 USD/månad när de utnämns till Wilson Center fellows. Duque-stipendiater inkluderar den venezuelanska högerkuppemakaren Leopoldo López, som tog examen från Kenyon College och Harvard Kennedy School, två skolor med nära koppling till CIA, innan han försökte leda och genomföra kupper mot den venezuelanska regeringen 2002, 2014 och 2019.

På Wilson Centers lönelista står också USAs tidigare ambassadör i Venezuela William Brownfield, en annan fanatiker som

förespråkar regimskifte. För sex år sedan, när Caracas utstod sitt tyngsta angrepp från amerikanska sanktioner, uppmanade Brownfield USAs regering att gå ännu längre och hävdade att eftersom venezuelanerna redan lider så mycket ... att vid denna tidpunkt kanske den bästa lösningen skulle vara att påskynda kollapsen?, samtidigt som han utan omsvep erkände att hans föredragna resultat sannolikt skulle innebära en period av lidande på månader eller kanske år?.

Atlantic Council

Wilson Center är långt ifrån ensamt om att försöka avsätta myndigheterna i Caracas. En annan tankesmedja, Atlantic Council som får omkring 2 miljarder dollar årligen från USA-regeringen och en liknande summa från Pentagons entreprenörer [och dessutom pengar från svenska regeringen och ofta citeras i svenska medier] har satt samman en Venezuela Working Group med 24 medlemmar som består av en tidigare tjänsteman från utrikesdepartementet, en tidigare styrelseledamot i CITGO [den av USA exproprierade venezolanska bensinmackskedjan] och flera medlemmar av den så kallade tillfälliga venezuelanska regeringen som har anklagats för att ha stulit över 100 miljarder dollar i USAID-medel.

Atlantic Councils VD Fredrick Kempe. Här med USAs försvarsminister Mark T. Esper. Foto: Creative Commons

Gruppen informerar beslutsfattare i USA, Europa och Latinamerika om hur man kan främja en långsiktig vision och handlingsinriktad politik för att främja demokratisk stabilitet i Venezuela och främjar återställandet av demokratiska institutioner i Venezuela, vilket i praktiken innebär att den i huvudsak är inriktad på att göra slut på Maduro-regeringen.

Atlantic Council en de facto påverkansorganisation som fungerar som NATOs inofficiella tankesmedja i Washington som strävar efter ett liknande resultat i Nicaragua. I en artikel från 2024 med titeln [Nicaragua konsoliderar en auktoritär dynasti? så här kan USAs ekonomiska påtryckningar motverka det?](#) efterlyste Brennan Rhodes, forskare vid Atlantic Council, nya ekonomiska straffåtgärder mot sandinistregeringen som kraftigt skulle skada Nicaraguas handel med USA, landets viktigaste exportmarknad. Artikeln visade ingen oro för de oundvikliga effekterna på hundratusentals nicaraguaner som är beroende av denna handel, och vars inkomster är en bråkdel av den genomsnittliga Atlantic Council-anställdes.

Council on Foreign Relations (CFR)

En av de äldsta tankesmedjorna som ägnar sig åt USAs globala dominans är Council on Foreign Relations (CFR), som kan skryta med en 100-årig oberoende, opartisk historia av inblandning i andra länder. En genomgång av dess regelbundet publicerade uppdateringar om Kuba visar att CFR är väl medvetna om att landets ekonomi, som är hårt ansatt av sex decennier av ekonomisk blockad från USA, hade nått en ny krispunkt efter att Biden brutit sina löften om att lindra de intensifierade sanktionerna från Trump-eran. Men i ett CFR-forum 2021 om hur man skulle kunna stöta den kubanska regeringen hävdade den USA-baserade advokaten Jason Ian Pobleto att skruven borde dras åt ännu hårdare: Vi bör använda oss av alla statens verktyg, varenda ett, i det här sammanhanget inte bara sanktioner.

Center for Strategic and International Studies (CSIS)

I likhet med Atlantic Council och CFR lägger sig Center for Strategic and International Studies (CSIS) i USAs södra grannländers angelägenheter och säger sig ägna sig åt att främja praktiska idéer för att ta itu med världens största utmaningar. Alla tre grupperna finns listade på [Quincy Institutes sida](#) som visar Topp 10 tankesmedjor som får finansiering från Pentagons entreprenörer. CSIS, som leds av Ryan Berg, chef för Americas, har aktiva program som kräver sanktioner mot Venezuela, Kuba och Nicaragua. Gruppen

håller regelbundet evenemang med USA-stödda oppositionsfigurer som venezuelanska María Corina Machado och nicaraguanerna Félix Maradiaga och Juan Sebastián Chamorro.

Tillsammans dominerar dessa grupper USAs informationsfär och fyller de vanliga radiokanalerna med klagomål på de ?auktoritära? socialistiskt inriktade regeringarna och krav på att de ska avsättas.

Inter-American Dialogue

En av de mest högljudda tankesmedjorna i Beltway när det gäller latinamerikanska frågor är Inter-American Dialogue (?leadership for the Americas?), som arbetar tillsammans med CSIS och som också är kraftigt finansierad av vapenleverantörer och den amerikanska regeringen. Nyligen, som The Grayzone rapporterade, samarbetade Berg från CSIS med Manuel Orozco från Dialogue ? som extraknacker som ordförande för Centralamerika och Karibien vid USA-regeringens Foreign Service Institute ? för att försöka minska Nicaraguas tillgång till en av dess enda kvarvarande källor till utvecklingslån.

Organized Crime and Corruption Reporting Project (OCCRP) och Transparency International

The Dialogue fick hjälp med detta av ytterligare två tankesmedjor. Den ena är Organized Crime and Corruption Reporting Project (OCCRP), som kallar sig ?en av de största organisationerna för undersökande journalistik i världen? och som får hälften av sin budget från USAs regering. OCCRP samarbetar med Transparency International, som finansieras på liknande sätt, för att genomföra regimförändringar.

Center for Global Development

En annan grupp som är starkt involverad i sanktionsindustrin är Center for Global Development, vars namn kan verka ironiskt med tanke på att det tillhandahåller en plattform för dem som främjar dödligt ekonomiskt tvång. Dess årliga budget på 25 miljoner dollar finansieras huvudsakligen från källor som Gates Foundation samt flera europeiska regeringar. En av dess direktörer, Dany Bahar, efterlyste nyligen intensifierade sanktioner mot den venezuelanska regeringen för att stoppa de ?tillfälliga ekonomiska förbättringar? som landet för närvarande åtnjuter.

Chatham House

Alla ljusskygga organisationer som försöker utarma latinamerikanerna i hegemonins namn är dock inte baserade i USA. Brittiska Chatham House, som är starkt beroende av de brittiska och amerikanska regeringarna samt vapentillverkare för sin årliga budget på 20 miljoner pund, uppmanar också till att ?återupprätta demokratin? i Venezuela och tillhandahåller ofta plattformar åt motståndare till regeringarna i Caracas och Managua. Trots att man var skeptisk till effektiviteten i sanktionerna mot Venezuela drog man ändå i januari 2025 slutsatsen att det skulle vara ?logiskt? att ?återställa olje- och gassanktionerna? så länge förbuden var en del av ?en bredare diplomatisk, samordnad multinationell politik med specifikt definierade mål?. Den fåtaliga kritik som har framförts mot USAs blockad mot Kuba har till stor del handlat om dess misslyckande att åstadkomma en regimförändring.

Brookings Institution

Endast en långvarig tankesmedja, Brookings Institution, har varit villig att ge uttryck för en något mer skeptisk syn på sanktioner. I ett debattinlägg från en venezuelansk ekonom 2018, publicerat av Brookings, gavs uttryckligen rådet att sanktioner mot Venezuela ?måste vara exakta för att skona oskyldiga venezuelaner?. Året innan hävdade Brookings att Trumps sanktioner mot Kuba sannolikt inte skulle ?göra någon större skada på kort sikt i den kubanska ekonomin ... [eller] minska de väpnade styrkornas inflytande?, men att de skulle ha ?en oproportionerligt negativ inverkan på Kubas framväxande privata sektor och på icke-militär sysselsättning i vissa industrier ? för att inte tala om att begränsa amerikanernas rätt att resa?. I stort sett ansluter sig Brookings dock till den transatlantiska konsensus som kräver att de länder som Trumps tidigare nationella säkerhetsrådgivare John Bolton en gång kallade ?tyranniets trojka? ska störtas.

Tankesmedjor verkar i en privilegierad miljö, där de vinner trovärdighet genom sina kopplingar till den akademiska världen samtidigt som de säkerställer att deras beslutsfattande är nära anpassat till imperiets behov. Enbart i USA finns det mer än 2 200 sådana organisationer, varav cirka 400 är specialiserade på utrikesfrågor. Under de senaste åren har de blivit allestädes närvarande, och en tredjedel av vittnena i representanhusets utrikesutskott kommer från tankesmedjor ? varav 80 procent betalas av det som Responsible Statecraft kallar försvarsentreprenörernas ?svarta pengar?.

John Perry, The Gray Zone 250406, nedkortat (ZT)

[Meet the DC think tanks impoverishing masses of Latin Americans](#)

Stöd det kubanska jordbruket!

Kuba behöver bli mindre beroende av att importera livsmedel. Att utveckla det egna jordbruket är svårt då såväl maskiner, drivmedel, gödsel osv. drabbas av USAs blockad. Svensk-Kubanska Föreningen bedriver ett projekt för att bistå det kubanska jordbruket med modern utrustning, såsom redskap och reservdelar till traktorer, utrustning för mjölk- och ostproduktion, samt andra verktyg och redskap ämnade för att höja arbets- och livskvalitén för de kubanska jordbruksarbetarna.

Bidra du också till den kubanska visionen för matsuveränitet, starka lokalsamhällen, och hållbart jordbruk!

pg 23 57 15-0

Swish 123 182 37 72

Märk betalningen med CUBA SI

STÖD KUBAS JORDBRUK!

Svensk-Kubanska Föreningen

pg 23 57 15-0

Swish 123 182 37 72

Märk betalningen CUBA SI